

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

qu[a]estio 80. An testium nomina sint consultorib. manifestanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Peritis totū processus integrē explicandus.

Huius axiomatis ratio in promptu est: quoniam nisi periti intelligerent integre & perfecte, totam causam, nō possent perfecte consulere, neque incorruptum ferre iudicium, cum nemo de incognitis reatum iudicium facere possit.

Rursus, cum de eorum consilio sit ad sententia pronuntiandam deueniendum, ne fortassis ob non visum processum minus bene consulant, & inferat sententia eretur, iustum est ut eis integre totus processus explicetur. & cum Eymericus sentit Bernardus in lucerna, verbo, inquisitor. §. 21.

Q V A E S T I O LXXX.

An testium nomina sint consultoribus manifestanda.

Ctuagésima quæstio est: Utrum Episcopus & inquisitor teneantur coram prædictis peritis, de quorum consilio est ad sententiam procedendum, deferentium & testificantium nomina publicare?

Respondemus quod sic: ut pater in alleg. c. Statuta. §. iubemus. vbi exposito & mandato, quod nomina deferentium & testium coram deictis non publicentur, sequitur sic: Sed secreto coram dicessano Episcopo, vel eo absente ipsius Vicario, quando inquisitores procedunt; quando vero procedit Episcopus coram inquisitoribus, si haberi commode possit copia eorundem: ac nihilominus sive Episcopus sive inquisitores processerint, aliquibus alijs personis prouidis & honestis, iurisque peritis (quas ad hoc vocari & eis per totum processum, super quo deliberandum est, seriole manifestari ac integraliter explicari, & de ipsis consilio ad sententiam vel condemnationem procedi volumus) exprimantur: siveque don obstante, quod illis contra quos huiusmodi de posuerunt, nomina ipsorum non fuerint publicata. Adhibetur ad cognitionem iudicis instruendam plena fiducia depositionibus testium eorumdem.

C O M M E N T . C X X I X .

Nomina testium, an & quando peritis sint explicanda.

In hoc autem axiome maior est dubitatio, quā in eo, quod proxime superiori questione propositum est: quia non videatur necessarium explicari.

Primum quoniam absque tali nominum publicatione, aut notitia recte consulere possunt.

Deinde quia ita plane contendunt faciendum ritus docti, inter quos est Campegius apud Zanchium cap. 15.

Postremo, tuta & laudabili inquisitioni consuetudine receptum videtur, ne consultoribus testium nomina publicentur: sed absque nominibus processus soli eis dantur super quibus consulere debent, neque ab hac consuetudine est recedendum.

Inquisitorum tamen partes erunt notare testium qualitates, ut si religiosi, si periti, si graues fuerint,

& probati; aut contra, si minus probati, si plebei, & pauperes, si iuvenes, si imperiti, aut similes, & his qualitatibus in genere cognitis, facilius intelligant periti quantum sit dictis singulorum tribendum, aut contra derahendum.

Sed de nominibus delatorum nihil docuit Eyme Ricus, an videlicet reorum nomina peritis debent explicari, & verius video, ac tutius est, ut nec reorum nomina peritis publicentur.

Verumtamen illud addiderim, quod si quandoque videatur necessarium, vel testium, vel reorum nomina peritis explicare, ut cum probabilitate timeatur testes inimicos esse reos: tunc si periti vitroque cognoscatur, quia melius scire possunt, an sint vel fuerint inimici inimici necne; non foret ininstans hoc cau & testium & delatorum seu reorum nomina consultoribus, aut etiam si opus fuerit, alijs probi viris explicare, iuxta consilium Eymericus par. 3. tit. de sex modis tradendi copiam processus. num. 119. §. Sextus modus est de quo ibidem dixi.

Ne autem consultores temere hoc cau & relentes vel delatos iudicent, aut per iuramentum, ac per sententiam excommunicationis constringi possunt, ac debent, ut secretum teneant, ita Eymericus præcitat loco, & Bernardus Comensis in Læceria, verbo, Inquisitor. §. 21.

Et profecto grauissimum est scelus in causis presserim arduis secretum reuelare, ut optime docet Aegidius Bossius tit. de carcerato fideiis oribus commitendo: nu. 30. vers. Et si tu senator fueris.

Quamvis augem periti huiusmodi specialiter tunc non turarint custodiare secretum, adhuc tamen ad illud obseruandum obligantur, propter multas leges inibentes ne causa fidei propalantur ob periculum ingens, quod inde nasci potest, quod si non iurati propalauerint, extra ordinem puniri possunt per Inquisitores: decuit enim eos id secretum servare, quod leges iuste iubent.

Si vero per malitiam reuelarent, illis proferim qui impeditre possent fidei negotium, aut alias cause obesse, tales quidem secreti reuelatores reuelant impedidores sancti officii puniri possent, magis quidem vel minus, pro culpe qualitate, secundum quam genere mensura imponenda est.

Q V A E S T I O LXXXI.

An Episcopus & Inquisitor possunt secretum indicere consultoribus.

E

Ctuagésima prima quæstio est: Vnde Episcopus & Inquisitor quando prædictis peritis deferentium nomina & testificantium publicabunt, possint eis secretum indicere, quatenus illos nomina non reuelent, ac in eos sententiam excommunicationis ferre si reuelauerint?

Respondemus quod sic, iuxta c. alleg. Statuta. §. Rebus & vt eorundem, vbi dicitur sic: Et vt eorundem ac pag. 116. consistoriorum & testium periculis efficacius occurratur, & cautius in inquisitionis negotio procedatur, praesentis